

UREDNIŠTVO
IN UPRAVNIŠTVO
JE V LJUBLJANI

POSAMEZNE
ŠTEVILKE PO 10
VINARJEV.

NOVA DOBA

NAROČNINA ZA
CELO LETO 8 K,
ZA POL LETA 4 K,
ZA ČETRT LETA
2 K.
V LJUBLJANI S
POŠILJANJEM NA
DOM ISTE CENE.

GLASILO SLOVENSKE GOSPODARSKE STRANKE.

IZHAJA VSAKO SREDO IN SOBOTO. — ZA OZNANILA SE PLAČUJE OD TROSTOPNE PETIT-VRSTE PO 15 H, ČE SE OZNANILA TISKA ENKRAT, PO 12 H, ČE SE TISKA DVAKRAT IN PO 9 H, ČE SE TISKA TRIKRAT ALI VEČKRAT. — DOPISE IZVOLITE FRANKOVATI. — ROKOPISOV NE VRAČAMO. — NA NAROČBE BREZ ISTODOBNE VPOŠILJATVE NAROČNINE SE NE OZIRAMO. — UPRAVNIŠTVU BLAGOVOLITE POŠILJATI NAROČNINE, REKLAMACIJE, OZNANILA, T. J. ADMINISTRATIVNE STVARI.

Poštenost in politika.

Mislimo, da se je sedaj ne glede na neprestano hujskanje „Slov. Naroda“ razburjenje volilne dobe v našem občinstvu vendarle že toliko poleglo, da je mogoče izpregovoriti resno in odkrito besedo o volitvah samih in o položaju, ki so ga ustvarile.

V prvič v zgodovini slovenske Ljubljane stala nasproti kandidatom narodne napredne stranke neodvisna kandidata, kojih eden je član odločno napredne slovenske stranke, drugi pa je razvil svoj samostojni vseskozi napredni gospodarski program. Pojav sam na sebi bil je posledica danih razmer, vsled katerih je naša napredna struja oficijelno bila do sedaj zastopana po kaj malo naprednih reprezentantih, ker je bil dosedanj vladajoči režim v napredni Ljubljani nedemokratičen, terorističen, po svoji korupciji in zgodovini (pakt z Nemci!) skrajno kompromitiran.

Da so tudi oficijelni zastopniki dosedanjega režima razumeli in uvideli času primeren pojav in uvaževali resnost naprednih protikandidatur, nam dokazuje njih nepopisen strah pred tema.

Priznati mora tudi najzagrizenejši pristaš dr. Tavčarja, da je bila situacija prvotno neodvisnima kandidata jako ugodna, zato je vladal v Izraelu velikanski strah, zato so napeli vse moči, da si ohranijo premoč in z njo svoj korupten režim; zato niso izbirali več v sredstvih in ker poštenih in odkritih niso imeli na razpolago, posluževali so se pretežno nepoštenih, zavratnih.

Obramba dr. Tavčarja in njegove klike pred naskokom demokratične, napredne struje vršila se je v znamenju nepoštenosti, korupcije in terorizma. Tega dejstva ne spravi s sveta niti najglasnejše kričanje „Slov. Naroda“ z njegovimi „neovrgljivimi“ dokazi; ta utis o ravno dovršenem boju za obstanek liberalne klike dobili so vsi razsodni in trezno misleči možje, zato je zavladala tudi med odličnejšimi pristaši narodno napredne stranke kljub zmagi po volitvah velika depresija: slaba vest!

Ne bomo tu spominjali na posamezne pojave v tem boju, ne na razna protislovja v izmišljenih trditvah zbežganega dr. Tavčarjevega glasila, ne na kope laži ki so se ponavljale v vsaki številki, ne na perfidne osebne napade, s katerimi je skušal zamašiti „Slov. Narod“ usta vsakemu, kdor se je drznil ziniti besedico v prilog neodvisnima

kandidatoma. Ne bomo tu spominjali občinstva na posamezne teroristične čine s strani vladajoče klike na podložno uradništvo, ne na teroristično agitacijo, ki je v posameznih slučajih — katere lahko dokazemo po izjavah prizadetih — pretela z odpustom, z bojkotom in gospodarskim oškodovanjem, na drugi strani pa sipala lahko vernikom kar iz zraka snete obljube in si tako pridobila glas za glasom, katerega bi iz prepričanja za „dobro“ stvar gotovo nikdo ne dal. Ne bomo opisovali natančno slučajev, pri katerih so podkupovali z večjimi svotami agitatorje naše stranke in jih s tem zapeljali v navadno goljufijo. Omenimo naj na kratko še dejstvo, da so rabili dr. Tavčarjevi priganjači tudi brahijalno silo, če se ni dalo opraviti z zvijačo in podkupovanjem. Res sramotna in vsake poštene stranke nevredna, nizkotna sredstva! Da to ne more biti dobra stvar, za katero gre v boj namesto prepričanja nepoštenost, laž, podkupovanje in brahijalna sila, bo uvidel vsakdo. Nasprotno vršil se je boj z naše strani, četudi ljuto, a vendar vedno stvarno; povdarjali smo na podlagi dejstev iz polpreteklega in sedanjega časa gnjilobo in škodljivost režima; spominjali smo na korupcijo in skrajni terorizem, ki zadržujeta vsak napredek; pokazali smo na podlagi zgodovine zadnjih desetletij, da od mož, ki so se dosedaj odlikovali samo po svojem notoričnem brezdelju in po raznih političnih neuspehih, po svojem nedemokratičnem, terorističnem postopanju, sedaj na stara leta ni pričakovati nič boljšega; dokazali smo, da od onih, ki so podpisali pakt z Nemci in so bili na krmilu v času največjih narodnih, slovenskih izgub v prilog Nemcem, tudi sedaj ni pričakovati uspešnega narodnega dela.

Na vsa ta očitanja ni bilo v glasilu dr. Tavčarja nikakega odgovora, vedno le kaka nova laž o naših kandidatih.

Na vse neopravičene napade, ki so imeli namen škodovati našima kandidatom, priobčevali smo podpisane izjave, ki so ovrgele „Narodove“ laži: Izjava dr. Ravniharja, glede zveze z Nemci in klerikalci, izjava društva hišnih posestnikov, izjava stavbenega društva „Union“ in „Vzajemnega podpornega društva“; izjava dr. Lavrenčiča in Ivana Rusa. Razen tega oficijelne izjave izvrševalnega odbora „Slov. Gosp. Stranke“, ki je bila na drugi strani podprta z izjavo nemške stranke v „Deutsche Stimmen“ in z izjavo „Slov. Ljudske Stranke“ v „Slovenec“, katere so vse neovržno dokazale „Slov. Narod“ laž. To so bili odgovori, kakor jih daje pošten, odkrit in

možat nasprotnik; med tem, ko so šle vse obdolžitve v „Slov. Narod“, vse trditve, vsa zavijanja pod znano firmo urednika Malovrha. Niti pod eno trditvijo „Slov. Naroda“ nistalo kako ime, kerski je vsak poštenjak premislil podpisati se pod laž in obrekovanje.

To je torej „pošten“ in „odkrit“ boj, ki ga je bila naša „močna“, „napredna“ stranka proti „izdajalcem“ in „nemškutarjem“. Fej! Sram nas je kot Slovence takega nasprotnika.

Omeniti moramo končno samo še ono glavno agitacijsko sredstvo naše „poštene“ liberalne stranke: namreč iznajdbo o klerikalno-nemški zvezi neodvisnih kandidatov. O tej trditvi izrazil se je eden glavnih agitatorjev in ena najboljših opor „liberalne“ stranke takole: Saj verjamemo izjavi dr. Ravniharja, da ni nobene take zveze. Je pa vendar izvrstno agitacijsko sredstvo! Boljše bi ne mogel označiti te „liberalne poštenosti“ niti najhujši sovražnik cele klike. Da nam je ta nepoštenost v boju s strani zastopnikov klike mnogo škodovala, je gotovo. Je to na eni strani dobro znamenje, ker kaže, da je narodnostno čut, če tudi zbujen po kaki laži, vendar le tudi pri Slovencih postal odločilen moment vsaj pri volitvah. Na drugi strani pa dokazuje o veliki politični nezrelosti dejstvo, da se je naša inteligenca, ki bi sicer nikdar ne šla v boj za korupten sistem, dala speljati po „Slov. Narod“ na led in verjela njegovim lažem.

Ravno tako je gotovo, da je po vodstvu Nemške Stranke sklenjena in našima kandidatom vsiljena podpora stvari mnogo več škodila kakor pa koristila. Otročje bi bilo sicer, si prepovedati tako podporo, ker ima vendar vsaka v neznatni manjšini se nahajajoča stranka pravico odločiti se na to ali na ono stran; otročje je pa tudi zameriti tako odločitev, kar bi se ravno tako lahko zgodila na nasprotno stran; vendar bi pa bilo v danih razmerah za neodvisna kandidata vsekako boljše, če bi ta vsiljena podpora izostala, ker je ravno ona pri nerazsodnih bralcih „Slovenskega Naroda“ podpirala verjetnost v „Narodove“ izmišljotine.

Zadoščenje za našo stvar bilo je pa in ostane dejstvo, da se oni Nemci, ki poznajo slovenske razmere, ki imajo vpogled v slovensko politiko, niso uklonili strankini disciplini. Imamo tu izjave dotičnikov samih kot dokaze.

LISTEK.

Oton Lah.

(Dalje)

Naposled se je vrnil: miren in resen, kakor prej, nekoliko zarjavele polti, brez sledov bližajoče se starosti, skoraj da še čilejši od nekdanjega Laha. In denarja si je bil nabral; po gostilnah so radi govorili o njegovih milijonih.

Marcela je našel na uglednem mestu državnega pravdnika, nekoliko osivelega, s še višjim čelom, in birokrata od glave do nog.

„Saj sem vedel!“ je zaklical ob prvem svidenju in je stisnil njegovo roko. „Kaj pa hoče tak poštenjakar postati drugega, če ne državnega pravdnika?“

Pomerila sta se z očmi; in obema se je zdelo drug o drugem, da je pozabil davne reči.

Oton Lah je povedal svoje dogodke.

„Na, vzemi papirosko,“ je rekel na koncu, „te so še iz Egipta. In zdaj pa ti povej, kar si doživel v teh časih.“

Naslonil se je s komolcem na rezljano mizico v Bernardijevem salonu; poslušal je in tuintam je vrival vprašanja.

„Torej — oženjen si bil? Za božjo voljo, ti tudi? In z Magdo? Beži, beži; ali ti naj verjamem? Ti lumpacij, da si se oženil... No, seveda mora biti res; kako bi bil sicer državni pravdnik?... Pa sina imaš?... Saša, praviš, da mu je ime? Ah, čuj, njega mi moraš pokazati...“

Takrat je pa vstopil Saša sam. Oče je z roko pokazal nanj:

„To je moj princ waleški; Saša pozdravi gospoda Laha... On te že pozna,“ se je obrnil k inženirju. „Mnogo sem mu pripovedoval o tebi.“

Saša je obstal pred inženirjem; smehljal občudovanja mu je splaval čez obraz. In prijetno ga je pretreslo, ko mu je Oton Lah prijateljski stisnil roko. Tudi neka čudna misel je blisnila skozi njegova čustva: da bi ga mogel ta mož voditi, kamorkoli bi hotel.

Inženir je bral to misel v njegovi duši. In zaboleda ga je; zakaj lep fant je bil Saša, vitek, nekoliko šibak morebiti: to je imel od bolehnne mater. Ugajal je Lahu, ki je vzkliknil iz odkritega srca:

„To ti je fant, to bo junak iz fare. Gospod Saša, midva bova pila bratovščino in bova postala velika prijatelja.“

Toda obenem je začutil, da ve, kaj mu je storiti; in zakaj da se je vrnil v domovino.

IV.

Pomlad je bila. Kaj vedo starci, kaj je pomlad!

Saša Bernardi je sedel pri oknu in odprta knjiga je ležala na njegovih kolenih.

Muha je pribrenčala po sobi; spustila se je na polico med nakopičene knjige in zvezke, vzdignila se je, zletela mladeniču na sredo čela in ga je pošegetala pod lasmi:

„Zakaj sediš žalosten in sam? Ali te ne mika življenje?“

Saša se ni menil za drhteče hrepenenje, ki ga je vabilo skozi veliko, nastežaj odprto okno. Njegov obraz je bil blede; na ustnicah mu je ležala pobita senca obupnega, neodločnega strmenja.

Po vrtu, ki je pokrival teraso ob reki, se je v bohoti razsipalo cvetje in grmovje. Toplota poznega maja mu je izžemala pijane sanje barv in vonjav; zrak nad njim je bil kakor morje hrepenenja in zagonetk.

Nekaj dušečega je bilo v tej lepoti.

Toda Saša je ni videl; njega ni klicala, ker je slišal ni, in njega ni dušila, ker je nosil drugo breme na sebi.

Te zadnje dni je mnogo razmišljal o inženirju; čudna vprašanja si je zastavljal o njem in zdelo se mu je že napoli, da ga sploh ni poznal, ko je mislil, da gleda

Bili so to starejši Nemci, ki so iz lastnega prepričanja volili mesto dr. Ravniharja dr. Tavčarja, dobro vedoč, da jim je kot dolgoleten prijatelj in zaveznik tudi sedaj še ostal naklonjen.

Dr. Tavčar je pokazal z ozirom na svojo preteklost, da ni Nemcem nevaren: s svojim brezdeljem, s svojim in svojega glasila kričavi narodnim navdušenjem, ki ga pa ima spravljenega samo za parade, volitve in druge take izjemne slučaje. Zato so pa raje volili njega mesto dr. Ravniharja, ki je nudil volilem skromno, resno in požrtvovalno delo, koje je edino potrebno v svrhu narodne naše obrambe.

Od dejstva, da je sedaj izvoljen dr. Tavčar namesto dr. Ravniharja, imeli bodo koristi v prvi vrsti le Nemci.

Politični pregled.

Ožja volitev v Idriji.

Pri ožji volitvi za mesto Idrija je s pomočjo socialno-demokratskih glasov zmagal G a n g l z večino 47 glasov.

Deželnozborske volitve na Goriškem.

Deželnozborske volitve iz splošne kurije so se vršile včeraj ob velikanski udeležbi 18.231 glasov. Dobili pa so kandidati klerikalne stranke dr. Pretnar 8829, dr. Pavletič 8850, drž. posl. Fon 8952; združeni liberalci in agrarci pa: dr. Franko 8830, drž. posl. Štrekelj 8735, Križnič 8699. Na soc. demokrate je odpadlo 660 glasov, razcepljenih je bilo 255. Ožja volitev se vrši v ponedeljek.

Deželnozborske volitve na Češkem.

Pri včeraj se vršecih drugih volitvah, pri katerih je šlo za 16 mandator, so dobili Mladočehi 6 mandator. Staročehi 1, češki radikaleci (Klofač) 1, nacionalni socialci 1, vsenemci 1 mandat. V vsem skupaj je dosedaj izvoljenih 42 čeških agrarcev, 1 samostojen češki agrarec, 35 Mladočehov, 2 samostojna Mladočeha, 5 čeških radikalecev, 4 Staročehi, 2 realista, 1 nacionalni socialci in 1 klerikalec. Nemških poslancev je izvoljenih: 18 naprednjakov, 14 radikalecev, 13 agrarcev, 1 svoboden nacionalni agrarec, 8 pristašev nemške ljudske stranke, 4 Schönerr-jancev, 4 samostojni nacionalci, 2 krščanska socialci in 1 divjak. Potreba je šest ožjih volitev in ena druga volitev.

Hrvatska.

Končni izid volitev na Hrvatskem je sledeč: 56 članov koalicije, in sicer 23 pristašev hrvatske stranke prava, 4 naprednjaki, 19 samostalnih Srbov, 10 članov avtonomnega kluba, nadalje 22 frankovcev, 1 srbski radikalec, 1 socialni demokrat, 1 Nemec in 1 izven strank.

Umevno je, da je ta izid za barona Raucha vse kaj drugega kakor pa ugoden, in res je vlada, kakor pišejo hrvatski uradni in poluradni listi, podala demisijo, katere pa baje ban ni sprejel. Celo stvar je smatrala hrvatska javnost za nekako komedijo, ali koncem konca pa je le umljivo, da v resnici taki ljudje, kakor jih je postavil na vlado baron Rauch, ne žele več nastopati v javnosti, ker so se preveč osmešili.

V Budimpešti baje še vedno zaupajo baronu Rauchu vzile silnemu porazu, ki ga je doživel pri volitvah. Wekerle baje v tem porazu ne vidi vzoka za odstop barona Raucha. Wekerle je mnenja, da bi bilo treba stopiti v dogovor z večino sabora, sicer pa bi se Wekerle ne protivil, ako bi Rauch odstopil iz lastne inicijative.

Volilna reforma na Ogrskem.

Sicer natančni podatki o načrtu volilne reforme za ogrski državni zbor še niso znani, a vendar je sklepati po

tem, da se vesti, ki prihajajo v javnost, uradno ne demantirajo, da te vesti v glavnem odgovarjajo resnici. Po osnovi ministra notranjih zadev, grofa Andrassyja bo imel volilno pravico vsak ogrski državljani, ki zna čitati in pisati v kateremkoli deželnem jeziku. Kdor plača še nekaj malega davka, bo imel 2 glasu, ako ima višjo izobrazbo pa 3. Glasovanje bo javno. Cela stvar ima s splošno in enako volilno pravico kaj malo skupnega in je prirojena tako, da bi Madžarom zagotovila popolno nadvlado nad drugimi narodnostmi.

Ogrska delegacija.

Ogrska delegacija je sprejela nuncij avstrijske delegacije obsegačoč znani predlog o zvišanju častniških plač. Ogrska delegacija je na predlog svojega predsednika Barabasa sklenila, da se ne spušča v obravnavo tega predloga, ker postavke o zvišanju častniških plač ni v proračunu. Barabasov predlog je bil sprejet soglasno in stem zvišanje častniških plač zaprečeno za letos.

Stössel pomiloščen.

Car je pomiloštil na smrt obsojenega generala Stössla ter mu izpremenil kazen v enoletno lahko trdnjasko ječo ter dovolil, da pridrži odlikovanja in penzijo.

Družba sv. Cirila in Metoda

1. marca 1908.

Družbisv. Cirila in Metoda v Ljubljani je poslal g. Fr. Majer iz Maribora 108 K. V to lepo vsoto je vstetih 18 K za narodni kolek, 1 K dar g. Iv. Lamprechta, Kumen, 89 K pa je narodni davek. Imena teh častitih rodoljubov naj izve slovenska javnost: V. Bahovec, V. Berdajs, dr. V. Kac, V. Karba, prof. L. Keprišek, dr. Fl. Kukovec, Fr. Mayer, dr. A. Medved, dr. Lj. Pivko, Fr. Pišek, dr. L. Poljanec, dr. Fr. Rosina, dr. Vl. Srnec, M. Stanjko, Iv. Šošarič, St. Šure, Iv. Veras, E. Weixel, M. Reicher, Jos. Volčič, prof. Ivan Košan, Fr. Bureš, Fr. Lichtenwalner, dr. Fr. Voušek, prof. Fr. Jezovšek (plačal kar 20 K za to leto), neimenovan, dr. R. Pipuš, A. Ausenek, M. Pogačnik (Ruše), Iv. Lamprecht ml. — Nekateri imenovanih gospodov so plačali narodni davek za pretekla meseca prosinca in svečan, drugi zopet za več mesecev, za celo leto naprej. Hvala iskrena trudoljubijemu gospodu nabiralcu, hvala enaka požrtvovalnim rodoljubom, želimo pa, da dobi prvi, da dobe drugi mnogo posnemalcev.

Nova podružnica družbesv. Cirila in Metoda za Rajhenburg-Videm in okolico deluje prav živahno. Odbor je v krepkih rokah zavednih rodoljubov, ki so nam jamstvo, da bo podružnica vrlo vspevala in rodila sadov glavni družbi, pripomogla pa tudi k narodni probuji v celom okolišu. Kaj pa dela desni breg Save od Radeč do Krškega?!

Družbasv. Cirila in Metoda javlja, da so naročile sledeče firme računske listke: hoteli in restavracije v Ljubljani: „Štrkelj“, „Auer“, „Ilirija“, „Seidel“, „Babnik“, pri „Roži“, „Narodni dom“, „Orni Orel“, pri „Lavu“, „Stadt Wien“, „Mantua“, Vrhnika; „Žumer“, Gorje; „Tuček“ v Novem mestu; dr. Stefan Rajh, odvet. konc. C-lje; Feliks Rabič, Lembah pri Mariboru; Josip Jak c. kr. rač. oficijal, Dunaj; Narodna čitalnica v Novem mestu; Anica Jurič za „Narodni dom“ Brežice; L. Rejec, gost. Nemški rut.

Dnevne vesti.

— V pojasnilo. V ponedeljek je „S. N.“ pisal: „... konstatujemo da je dr. Ivan Zajec dne 29. februarja ob

pol 10 zvečer v Narodnem domu pred pričami priznal, da je dr. Tavčar dobil v celem kakih 15, dr. Triller pa kakih 5 nemških glasov.“ Temu nasproti izjavljam, da se čudim, kako so mogle „priče“ smisel mojega razgovora z g. dr. Trillerjem tako pokazati. Navajam sledeča suha dejstva, ne da bi hotel komu kaj očitati, ali koga zagovarjati.

1. V dolini šentflorjanski smo se sešli stari in „naj-novejši“ prijatelji delavstva.

2. V tej pisani družbi so se razvneli vsakovrstni „gostilniški pogovori“, o katerih se navadno drug dan nič več ne ve. V razgovoru mi dr. Triller trdi, da so Nemci korporativno volili protiliberalno. Tej trditvi sem odločno ugovarjal ter izrecno povdarjal, da sem lastnooko videl več nemških glasovnic v prilog liberalnim kandidatom. Navajal sem za to številke, katere v poštenu družbi pošteno zagovarjam. Iz načina najinega razgovora je moral vsak logično misleč človek sklepati, da sem hotel ovreči g. dr. Trillerja trditev. Navedena števila niso torej absolutna, ampak relativna.

3. To pa se mora izvajati tudi še iz sledečega: Bil sem član samo ene od štirih komisij, kjer se je oddalo 724 glasovnic; od teh sem si mogel ogledati le prvih 150 glasovnic, ker se je kasneje način skrutinija predrugačil.

To so suha dejstva, račun in sodbo si pa naj napravi vsakdo sam.

V Ljubljani, dne 4. marca 1908.

Dr. Ivan Zajec.

Opomba uredništva: Račun je lahek. Po „Narodu“ je g. dr. Zajec videl med gori onenjenimi 150 glasovnicami 15 nemških na ime dr. Tavčarjevo se glasečih. Če računamo, da jih je bilo med ostalimi glasovnicami iste komisije še trikrat toliko takih, je to pač najmanjše verjetno število. Torej v eni komisiji 60, približno štirikrat toliko v vseh štirih komisijah: pride torej na podlagi od „Naroda“ priznane avtoritativne izjave nad 200 nemških glasov na dr. Tavčarja. Heil, staremu zavezniku kranjskih Nemcev!

— Dragoceno priznanje. „Saj vsi verjame mo, da v resnici ni bilo nikake zveze med dr. Ravniharjem ter klerikalci in Nemci“ tako se je izjavil nekdo, ki se prišteva višjim glavam v „narodno-napredni“ stranki. Značilno je to priznanje za značaj tistih ljudi, ki so v „Slov. Nar.“ izbruhali v kratki dobi 14 dni več laži, kakor jih je bilo čitati v slovenskem časopisu z „Slov. Narodom“ vred od začetka pa do sedanjega volilnega boja. Seveda je dotičnik to izjavil — p o v o l i t v a h ! Ako je trela, poslušamo lahko z imenom!

— „Svoji k svojim“. Tako si je menda mislila ona visoka liberalna gospoda, ki je aranžirala svojo „Siegesfeier“ v ponedeljek pri „Roži“. Bog nas obvaruj, da ne bi privoščili delavcem v vinogradu dr. Tavčarjevem po tistem delu zasluženega plačila; privoščimo ga jim, da se vsaj ne bodo hodili k nam pritoževati, kakor marsikateri izmed njihovih „sotrudnikov“ — minorum gentium —, ki bridko tožijo, da se je po volitvah pozabilo nanje, in zato se nič ne čudimo, da se je slavnostne pojedine udeležilo tudi nekaj tistih ljudi, katere so „narodni naprednjaki“ na dan volitev — „stli“. Gospod iz „nemške sobe“ ni pozabil svojih prijateljev tudi ob tej priliki ne, kajti „banketa“ so se udeležili tudi Nemci, med njimi tudi oni g. Lininger, na katerega hišo se plakater „ni upal“ nalepiti „stretja klerikalno-nemške zveze“. Znano nam sicer ni, ali se je ob tej priliki dr. Tavčar zahvalil Nemcem za njihovo pomoč v slovenskem ali nemškem jeziku, niti tega ne vemo, ali se jim je sploh zahvalil, a ker ga smatramo za toliko poštenega, da priznava vsakomur, kar mu gre, verujemo, da ni ostalo brez zahvale. In tako so se našli

njegovo dušo pred seboj, ti-to dušo, ki si je zdaj tolikokrat ponavljal o nji, da je živemu človeku ni mogoče izmeriti do dna.

Od zadnje pa do letošnje pomladi je bil ta mož uklonil njegov značaj v svojo skrivnostno oblast in v nerazdirlni jarem naukov, ki jih nikoli ni izgovoril.

Zares: že prvi dan po vrnitvi inženirja Laha sta pila s Sašo bratovščino in sta postala velika prijatelja. Mnogo ur, ki so preostajale očetovemu prijatelju od poslov, sta prebila skupaj; inženir je kazal do mladeniča ljubezen, ki se je zdela večja od očetove. Marcel Bernardi je bil s sinom strog; v svojih mislih mu je bil nataanko začrtal pot, kakršna se je zdela njemu najprimernejša, in ker je bil zaverovan, da razen sreče, ki jo on vidi in razume, sploh ne mora biti sreče na svetu, je neizprosno zahteval pokorščine in ni puščal Saši lastne volje, ako ni bila tista, kakršna je hotel tudi on. Oče je bil Saši v dnu njegovih misli trinog, h kateremu so ga pa priklepale skrivnostne, večne vezi, obstajajoče brez začetka; in če se je vprašal, kaj bi bilo, ako bi se nekega dne raztrgale, se mu je zdelo, da bi se moralo takrat raztrgati tudi njegovo srce.

Ves drugačen je bil Oton Lah.

Govoril mu je mirno in stvarno; njegove besede niso bile nikdar želje ali prigovarjanja. In vendar je zve-

nelo za njimi, v daljavi, nekaj takšnega, da so padale v dušo, kakor ukazi. Toda vsega tega se je zavedel mladenič šele v najzadnjem trenutku, ko je bilo že prekasno. Inženir Lah je bil Saši prijazen, ljubezniv vodnik po vseh labirintih in razpotjih; toda v vsakaterem njegovem stavku se je skrivalo nevidno želo. Nimb za nimbom je padal v tistih pogovorih, bogovi mladosti so izgubljali krono za krono, da Saša sam ni vedel kako. In plaho izprva, a potem smejeje in smejeje so stopale misli na strmoglava pota, ki so se slučajno in kakor brez namena odpirale ob sleharni Lahovi besedi.

Inženir je stal pred Sašo kot velik mož v nedotakljivi čistosti značaja, ljubljen, skoraj da oboževan. In vendar, ko je danes razmišljal o vsem, kar se je bilo zgodilo, je čutil, da leži velik prepad med njegovim življenjem, preden je stopil vanje zagonetni voditelj Oton Lah, in med mislimi, kakršne so postale njegove misli poslej.

Včasih so veljale zanj svete, neomajne razlike med čustvi in med čustvi, med deli in med deli v človeškem življenju. Danes ni več teh razlik, inženir mu je pokazal, ali bolje, s prstom čarodejca se je bil kakor nehoti dotaknil njegovih oči, te oči so se pa odprle in so spoznale, da ni dobrega in ni zlega... Spoznale so, da je samo volja in samo namen, samo tisti cilj, ki ga ne doseže

nihče razen silnih; včasih vodi pot do njega preko gnusa, včasih po krvi, preko materinega trupla, kakor pravi veliki apostol Nietzsche. In pravico do te poti ima tisti, ki se mu noga ne spotakne na nji; tisti človek, ki posveti svoja dela z lastno, od njega sebi samemu podeljeno veličino.

In po tem človeku se je dvignilo fantu hrepenenje. Saj mora takšen človek živeti v golem solnceu in goli lepoti: koliko je krasnega na svetu, koliko je svobode, ki ne more do nje, komur branijo meje!

Toda plahost je bila v njem; čutil se je prostega, čutil je, da so legle po njegovih bokih silne peroti; a vpraševal se je, bili mogli z njimi preko morja, ko bi sklenil, da se dvigne v zrak.

To je bila nesreča, ki mu jo je dala prijateljstvo Otona Laha: razvezanost sužnja in ne posmeh orjakov nad verigami, prešibkimi za njegova zapestja...

Tako je ljubil Saša Bernardi inženirja, da ni čutil, kako je dala njegova duša Veri v to svojo ljubezen zaklad za zakladom, dokler ni obstala kot popotnica, slepa in naga, zapuščena sredi pajčevine zverženih cest. (Sledi.)

po dogotovljenem delu v prisrčnem objemu stari zaupniki in prijatelji, in smejali so se, kako so imenitno potegnili volilce, ko so jim lagali o klerikalno - nemški zvezi neodvisnih kandidatov. Našli so se svoji k svojim!

— **Kdo je zmagal** pri deželnozborski volitvi v Ljubljani? Zmagal je nečuvni terorizem, zmagal je pritisk z magistrata, zmagala je laž nad resnico, zmagalo je obrekovanje in nasilstvo liberalnih agitatorjev, ki so našim volilcem trgali iz rok in prepisavali glasovnice. Zmagali so končno Nemci, ki so v skrajni sili priskočili liberalcem na pomoč. To vse bomo kmalu dobili priliko dokazati. Tega si vendar ne boste domisljali, da so vas ljudje, ki se vas boje, ki vas ne marajo, ki si komaj žele oprostitev vašega jarma, da so vas ti ljudje volili iz ljubezni do vas, ali pa iz navdušenja do stvari. Sami niste apelirali na to ljubezen, ampak apelirali zgolj na disciplino. Sredstva, kakršnih ste se posluževali, so jasen dokaz, da ste na potu nizzol, da poti nihče več ne ustavi in zato so nam minule volitve dale najboljše nade za prihodnost. Da bi bile volitve proste in svobodne, tedaj je več kakor gotovo, da bi bila naša kandidata sijajno zmagala, zlasti pa bi bil dr. Ravnihar dobil vse one slovenske napredne glasove, na katere je ob vzprejemu kandidature v prvi vrsti računal in kateri bi za večino popolnoma zadoščali. Te glasove mu je odjedel terorizem, moč ljubljanskega magistrata, predvsem pa laž o nemško-klerikalni zvezi, laž, o kateri kot taki so „Narodovi“ uredniki več kakor prepričani, katero pa vzlic temu trobijo dalje prav v to svrhu, da bi prikrili sramoto, svoje narodno izdajstvo!

— **Jezikovni spor pred sodiščem.** V ponedeljek sta pri porotni razpravi v Ljubljani zagovornika dr. Krišper in dr. Ravnihar protestirala proti temu, da se sestavljajo zdravniški izvidi pri slovenskih obtožencih v nemškem jeziku ter da te izvide potem predsednik sodišča pri razpravi šele tolmači na slovenski jezik. Predlagala sta, naj se izvid takoj prevede na slovenski jezik ter v tem jeziku prečita. Državni pravdnik g. Trenz je v principu pripoznal, da je zahteva zagovornikov upravičena, vendar se je izrekel proti predlogu, češ da ni zakonite določbe, ki bi upravičevala tak predlog. (Pa tudi nobene zakonite določbe, da bi izvid moral biti nemško sestavljen. Op. ured.) Senat — nadsvetnik Polc kot predsednik, svetnik Vederjak in svetnik Luschán — je sklenil, da se predlogu zagovornikov ne ugodí, češ da sta na kranjskih sodiščih tako slovenski kakor nemški jezik v „deželi navadna“ jezika, da torej nemški jezik ni tuj jezik, kakor je to omenjal eden zagovornikov (dr. Ravnihar), vsled tega smejo zdravniški izvidi biti sestavljeni tudi v nemškem jeziku. — Tako torej, daleč smo prišli tukaj na Kranjskem. Visoki senat s svojo odločbo ni izrekel prav nič drugega, kakor da bi smel tudi ves akt, vsi zapisniki z obtoženci, s pričami i. dr. biti sestavljeni v nemškem jeziku, ker je to v deželi navaden jezik. Senat je ustvaril nevaren precedens, proti kateremu morata z vso odločnostjo nastopiti tako odvetniška zbornica, kakor društvo slovenskih odvetnikov.

— **Narodno izdajstvo** je, če kdo kandidira proti dr. Trillerju, ki je v Proftovi aferi igral žalostnega junaka, ali pa če kdo kandidira proti dr. Tavčarju, ki je ob državnozborski volitvi Kušar proti Slovincu Vencajzu sklenil pakt z Nemci ter pripeljal na volišče čez 400 Nemcev, proti dr. Tavčarju, ki je v dež. zboru sklenil in podpisal pakt z Nemci, pakt, ki še danes obstoji, proti dr. Tavčarju, ki naroča svoje potrebščine pri nemških obrtnikih v Gradcu in na Dunaju in tudi v Ljubljani. Drzno je ob takih dokazanih in neovrženih stvareh očitati komu drugemu narodno izdajstvo, zlasti pa to očitati dr. Ravniharju, ki nima navesti nobenega takega narodnega greha. Še bolj drzno pa je trditi, da dr. Tavčar in dr. Triller nista beračila za nemške glasove, ko jim vsak čas lahko dokažemo, da sta za take glasove direktno beračila, da je v to svrhu župan Hribar delal posete pri Nemcih ter jim pošiljal svoje vizitke in prošnje, naj oddajo svoje glasove kandidatoma dr. Tavčarju in dr. Trillerju. Tudi tega greha dr. Ravnihar — ni zakrivil. „Narod“ bo seveda trdil svojo, saj mora, kako naj sicer opira zamorca.

— **Radovedni smo**, kaj bo ukrenilo c. kr. državno pravdnništvo na naš poziv, da naj se uvede preiskava v zadevi ukora, ki so ga dobili uradniki Mestne hranilnice zaradi simpatiziranja z neodvisnimi kandidaturama?

— **Skrajno surovost** kažejo nekateri „navdušeni“ pristaši vladajoče klike napram ljudem njim nasprotnega prepričanja. Žal, da v to podivjano in posurovelo bando zaidejo tudi ljudje, o katerih smo bili dosedaj prepričani, da jim že njihov poklic sam na sebi nalaga dostojno vedenje. Mislimo tu nekega g. učitelja, kateri bi imel pač najmanj vzroka sodelovati v družbi, ki tako podlo udriha po „Novi Dobi“ in njenih pristaših, kakor se je to zgodilo v neki gostilni te dni. Ako to stori kak Umberger — posebna čast za tvrdko J. C. Mayr, katere uslužbenec poznamo sicer kot vseskozi dostojne in fine ljudi — kate-

rega bi v dostojnosti lahko poučil zadnji štacunski hlapec, si ne storimo popolnoma nič iz tega, kajti s takimi ljudmi je pri nas račun že zdavnaj zaključen, ali od drugačnih ljudi bomo zahtevali, če ne drugega, vsaj toliko takta, kolikor ga je treba za človeka napram človeku.

— **Bojkot.** Povedalo se nam je, da uradništvo nekega ljubljanskega zavoda, o katerem je bilo zadnji čas mnogo govora, bojkotira svojega tovariša, o katerem se je tudi mnogo govorilo. Pravijo, da je mož to zaslužil. — Registriramo.

— **Na enoletne prostovoljce** se je spravil „Slov. Narod“, češ da so tudi oni pomagali delati proti njegovim kandidatom. Da ne bo kake zmotnjave, naj pojasnimo stvar v toliko, da je imel oni izvošček, ki je vozil liberalne agitatorje, opraviti res z nekim prostovoljcem, in da ta prostovoljec gotovo ni imel najmanjšega namena posegati v boj proti dr. Tavčarju, saj je bil ta prostovoljec sin — magistratnega svetnika g. Lauterja.

— **Hvaležnost je lepa čednost**, so si mislili doktor Tavčar, dr. Triller, župan Hribar in še nekdo, ki je bil tudi izvoljen, ko so šli v soboto zvečer na „mednarodno“ maskarado v „Narodnem domu“. In prav so imeli, saj so bili socialni demokrati pri deželnozborski volitvi v Ljubljani važen faktor in njihova pičla „samostojna“ in najbrž nekoliko obilnejša „nesamostojna“ udeležba je vsaj dr. Trillerju ako ne že dr. Tavčarju pomagala do absolutne večine, a v Idriji se še vrše — ožje volitve. Bodimo torej hvaležni in pokažimo svojo naklonjenost „gmejni folku“, to nam ne bo škodovalo, temveč zna kvečjemu koristiti našemu kandidatu v Idriji, so si mislili, ko so polagali bankovce za vstopnino. Radodarni so bili, in radodarnost je tudi lepa čednost, posebno če je tako nesebična, kakor je bila v tem slučaju pri teh gospodih. „Slov. Narod“ sicer ni imel mnogo prostora za socialno-demokratsko prireditve, kvečjemu še za kak večji politični shod, a sedaj je tudi njemu hvaležnost diktirala obširno poročilo, seveda z razprto tiskanimi imeni gospodov poslancev, češ, da bodo vsaj tudi drugod vedeli, kako ljudomili so ti visoki gospodje, ko se ponižajo celo med socialnodemokratsko delavstvo. Čudimo se edino le še, da ni povedal „Slov. Narod“ tudi tega, za koliko so gospodje preplačali vstopnino, kajti tudi to bi morda — vlečlo. Naj se torej to upošteva v prihodnje.

— **Prepričanje so kupovali.** Da se spravi čim več somišljenikov na volišče, treba je agitacije. Tudi mi smo imeli za predmetja nekaj mož, ki naj bi opravljali to delo. Poštenjaki „liberalci“ so jih izvohali in z izdatnimi denarnimi darovi pripravili do tega, da dela, za katero so že poprej prejeli plačo, niso izvršili in celo nasproti agitirali. To je podkupovanje v svrhu goljufije. Imena vs-h udeležencev so znana. S takimi sredstvi je obdržala „mogočna“ narodno-napredna stranka svoj mandat.

— **Sram jih je** Med liberalci so naivni in malo treznejše misleči; med zadnjimi so zopet nepošteni in malo bolj pošteni. Zadnje postaja sram sramotnega volilnega boja, in na glas zatrjujejo, da v tako nepošteno igro ne bodo več podali rok. Tudi med bojazljivci-uradniki se že čuje tu pa tam malo pogumnejše glas: „V drugo se pa ne bomo več udali terorizmu. Če bi se šlo za pošteno stvar, ne bi bilo treba takih nasilnih in lažljivih sredstev!“ Samo socialni demokrati se kar tope zadovoljnosti in se udanostno klanjajo pred demokratom dr. Tavčarjem in s drugom njegovim, ker so se ponižali v „dolino Št. Florijansko“. Da ne počimo smeha!

— **Ponižno vprašanje.** Prejeli smo in priobčujemo: „Ker ne verjamem, da bi „Slovenski Narod“ priobčil to moje vprašanje, se obračam na Vas s prošnjo, da mi storite to uslugo. Izvedel sem namreč, da je imel liberalni generalštab svoj povoliven banket „pri Roži“. Nič ne rečem, saj se je g. Rohrman pošteno trudil za gospode in „Roža“ je edini dovolj dostojen lokal za take prireditve, mi, kar nas je po „pajzluih“ in „beznicah“, ne moremo pričakovati, da bi nas doletela taka čast, posebno ker smo se čutili že stem počaščene, da so se gospodje pred volitvami ponižali do nas in prirejali svoje shode po naših „beznicah“. Zato pa naj mi bo dovoljeno, da v vsej ponižnosti vprašam gospoda bivša kandidata, sedaj poslanca, ali ne bi bilo primerno, da v bodoče prirejata svoje shode tudi samo „pri Roži“? S tem bi bilo pomagano njima in nam: njima bi se ne bilo treba ponižvati, nam bi pa vsaj ne odganjala naših „gotove vrste ljudi.“

Gostilničar.

— **Deželni zvezi za tujski promet na Kranjskem** je sporočilo vodstvo avstrijskega Lloydja, da dovoljuje članom „deželne zveze za tujski promet na Kranjskem“ 20% popusta pri vožni ceni na progah Trst - Benetke in na dalmatinskih progah in sicer cene I. in II. razreda. Od pristojbin za spalnice in hrano pa Lloyd ne dovoljuje nobenega popusta. Kdor se hoče poslužiti gori omenjene bonifikacije, se mora izkazati z legitimacijo, da je član „Deželne zveze za tujski promet na Kranjskem“. Najnižja članarina našega društva je letnih pet kron.

— **Liberalnemu trobilcu v Kranju**, ki sicer čuje na ime „Gorenjec“, je po končanih volitvah zelo porastel greben. V neki podlo-bedasti notiči sobotne številke se je to časnikarsko revše spravilo na neodvisne kandidate, ki so

nastopili ob priliki sedanjih deželnozborskih volitev, med njimi z očitno zlobnostjo tudi na neodvisna kandidata v Ljubljani. Ne bomo se bavili dosti s takimi nizkimi nasprotniki, prenizki so nam, rečemo le toliko, da se po teh odpadkih prav dobro pozna znano pijano duhovitost nam tako dobro znanega kranjskega predpustnega „politika“. Da se ne oblatimo, nehamo o „Gorenjcu“ in njegovih „duševnih“ sotrudnikih.

— **Umrl** je v Pragi g. stavbni svetnik Fran Tomšič, poznan kot velik prijatelj slovenskega dijaštva, ki študira v Pragi. Podpornemu društvu za slovenske visokošolce v Pragi je bil predsednik in obenem častui ud. Slava njegovemu spominu!

— **Iz fare pri Kostelu.** Župniku Češarku in trgovcu Bauerju priporočamo, naj nas puste lepo pri miru, kot mi njih. Ne izzivajte nas in ne hvalisajte se s svojo zmago in z vašim dobrodelcem poslancem, ker niste niti vi niti on v blagor našega kraja prav nič storili. Res zanemarljen je naš kraj in snovi je dovolj, samo ako hoče kdo kaj storiti: vaši poslanci delajo v blagor posameznih oseb, kar nikakor ni lepo. Ceste v Kuželj ne bode izlepa, ker je drugih prepotrebni naprav pri cestah. Med Novimi seli in Colnarji, med Vrhom in Faro je deželna cesta tako strma, da nima mogoče slihe na Kranjskem. Mislimo, da bi se spodobilo prej skrbeti za ono, potem šele za cesto v vas, ki ima itak onkraj Kulpe lepo, da, celo krasno cesto. Kuželjci, ne dajte se slepiti takim ljudem. Kostelci obrnite se na naše brate onkraj Kulpe. Oni se drugače zavedajo svoje naloge in imajo župnika za župnika, Boga pa za Boga, volijo vsi kot eden za svojo korist, ne pa za korist župnikov, ki vsled same dobrote komaj svoj poklic izvršujejo. — Koliko „Novih Dob“ je prišlo na pošto nabiralnico, je uradna tajnost. — To naj zadostuje, da ostane zopet lep mir.

— **Volitve v Delnicah** na Hrvatskem onkraj Kulpe so se vršile izvanredno mirno in dostojno. Ko je predstojnik razglasil izvolitev poslancev g. Supila, bile so vse Delnice v zastavah. Delniške dame so podarile poslancu prekrasen šopek. Tudi laborov venec, ki so mu ga pročastile, je nekaj divnega. Kočije Supilovcev so obsipale delniške dame s cvetjem, Frankovce pa so otroci spremili s snegom. Takega praznika, toliko veselja še niso Delnice doslej doživele. Zanimiv dogodek so nam povedali Tihovčani. Neki župnik se je peljal skozi njihovo vas. Otroci so kričali: „Živio Supilo!“ in tekli za vozom. Župnik je stopil raz voz ter otroke hotel loviti, nakar priskoči otrokom neka žena na pomoč: „Odlazi, in če ti je tu smrt!“ V Brodu je nastala prava vojska, ko so se peljali Potočnjakovci skoz. Gnila jajca in sneg je frčal na njih vozove, da, žalibog nekdo je celo kamen zagnal na nje. Buren prizor je bil. Ves Brod je naenkrat bil na sredi trga. Le en brodski občan je glasoval za Potočnjaka, in onega bi bili strli, da se ni skril. Tudi brodske dame so svoje hrabre in neustrašljive volilce okrasile s cvetjem in šopki. Kaka razlika med našimi volilci in hrvatskimi, kaka razlika med našimi ženskami na deželi in onimi na Hrvatskem!

* **Vzrok ločitve.** Ameriški časopisi poročajo o nekem novem vzroku zakonske ločitve. Mistress Bromage, ki spada med najboljše in najpremožnejše kroge v mestu Pittsburgu, je tožila za ločitev od svojega moža, ker se je zoperstavil njeni želji, da ji plača v letu za več nego dvanaest oblek. Mrs. Bromage smatra to za smrtno žalitev in tako hudo onečaščenje ženske časti, da noče nič več živeti na strani svojega moža. Kako sodbo je sodišče glede tega izreklo, tega ameriški časopisi dosedaj še niso sporočili.

* **Prebrisana goljufica.** V neko modno trgovino v Londonu je prišla elegantno oblečena dama v spremstvu neke deklice ter zahtevala, da si nakupi več stvari. Hitro je izbrala več dragocenosti ter nato vzela iz denarnice ovoj bankovcev, od katerih je enega izročila blagajniku. Bankovec je bil za sto funtov. Blagajnik je bankovec zelo nezaupno ogledoval. Izročil ga je nato prvemu blagajniku. Ta ga je poslal v banko, da se ondi prepričajo o njegovi istinitosti. Dama je med tem čakala, da ji izplačajo. Slednjič je vsled dolgega čakanja postala nejevoljna, dasiravno se je razdajalec trudil, da jo ohrani pri dobri volji. Bila je zelo razburjena ter slednjič rekla, da zbranih stvari nikakor ne vzame. Bančni uradniki so bankovec natančno pregledali in ga poslali v trgovino v zagotovilo, da je bankovec pravi. Ko so ga dami izročili, je rdeča od jeze zapustila trgovino ter obljubila, da pride mogoče kasneje po zbrane stvari. Ko je prišla v drugič v trgovino, je zopet odprla svojo denarnico in vzela iz nje bankovec za sto funtov. Blagajnik ga je rade volje sprejel ter ji takoj izplačal ostanek. Šef je damo celo spremil do vrat ter ji napravil globok poklon. Drugi bankovec za sto funtov je bil pa ponarejen in elegantna dama z deklico je od tedaj izginila.

* **Mladi zločinci.** Tovarnar Ludovici v Monakovem je pred nekaj dnevi dobil pretilno pismo, v katerem se zahteva od njega naj pošlje 100.000 mark na označen na-lov, sicer bo eden izmed njegovih otrok usmrčen. Tovarnar se ni zmenil za to pisanje in je vrge v koš. Par

dni na to je zopet dobil enako pismo z grožnjo, da bo eden izmed njegovih sinov gotovo mrtev, za drugega pa da bo moral žrtvovati milijon, če ne pošlje denarja. Tudi za ta list se tvorničar ni nič zmenil. Posledica tega je bila, da sta dva dečka, stara 10 in 14 let, pričakala enega njegovih sinov pred gimnazijo in ga polila s solitarjevo kislino po glavi. K sreči se ni zgodilo hujšega, kot da je padlo nekoliko kisline napadencu na tilnik. Napadalec sta zbežala in se ne ve, kdo da sta.

Etika in politika.

Predaval v „Akademiji“ dne 24. februarja 1907 g. vseučil. docent g. Albert Bazala iz Zagreba.

Ponatisk iz „Nove Dobe“.

Brošura po 30 vin. se dobiva v knjigotlačnici g. Lav. Schwentnerja v Ljubljani.

FRAN JUVAN

posestnik valjčnega mlina v Srednjih Gameljnih nad Ljubljano

priporoča svoje

izvrstne mlinske izdelke.

Trgovci in obrtniki!

Naročite si

enostavno knjigovodstvo

(trgovske knjižnice 2. in 3. zvezek) pri

FRAN ZELENIK-u v Ljubljani.

Cena 60 vin.

Le „Zvezdna“

kavina primes

iz Prve jugoslovanske tovarne za kavine surogate v Ljubljani je

pravi slovenski izdelek.

Somišljeniki!

Širite in naročajte povsodi „Novo Dobo“! — Zahtevajte list po vseh gostilnah in kavarnah!

Ustanovljeno 1842.

Telefon štev. 154.

BRATA EBERL

Tovarna oljnatih barv, lakov in firneža. Slikarija napisov. Dekoracijska, stavbinska in pohištvena pleskarija. Električni obrat.

Prodajalna:

Miklošičeva cesta 6
nasproti hotela „Union“.

Delavnica:

Igriške ulice 6
Ljubljana.

Lokomobil na paro

8 HP, patent Ruston-Proktor, 20 do 24 konjskih sil, z dvojnimi cilindrom, v rabi še malo časa, se prodaja po jako ugodnih pogojih.

Ponudbe sprejema upravništvo „Nove Dobe“.

Svojo bogato zalogo

VOZOV

novih in že rabljenih priporoča

izdelovatelj vozov

FRAN VISJAN

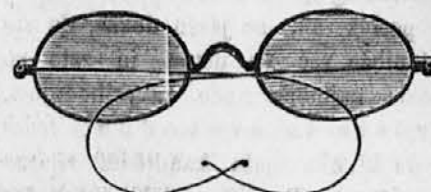
v Ljubljani, Rimska cesta št. 11.

Spominjajte se Družbe sv. Cirila in Metoda!

Fr. P. Zajec

Ljubljana, Stari trg 26

priporoča svoj dobro urejeni optični zavod, kakor razna očala, ščipalce, daljnogleda, toplomerje, zrakomerje itd. — Očala in ščipalci se napravijo natančno po zdravniškem receptu.

Velika zaloga raznih žepnih in stenskih ur

zlatnine in srebrnine.

Ceniki za optično blago in separatni ceniki ur in zlatnine se razpošiljajo franco.

Prva domača dolenska žganjarna Ivan Rakoše i. dr.

Straža-Toplice

priporoča

Slivovko navadno K 1— lit.	Tropinovec navad. K 1— lit.
III. „ 1:10 „	III. „ 1:10 „
II. „ 1:30 „	II. „ 1:20 „
I. „ 1:50 „	I. „ 1:40 „
Drožnik III. „ 1:30 „	Brinjevec III. „ 1:40 „
II. „ 1:50 „	II. „ 1:80 „
I. „ 1:80 „	I. „ 2— „
Vinsko žganje (konjak) od 3 do 8 K = 7/10 litra.	

Specijaliteta „Slovenec“ narodna grenčica narodni liker od K 1:10 do K 1:20 liter.

Destilacija vsakovrstnih najfinjših likerjev od K 1— do K 1:60 liter.

Uvoz in izvoz čajnega ruma od K 1— do K 2— liter i. t. d., i. t. d.

Odpošilja se v steklenicah, zabojih in sodih, ter se prazna nepokvarjena posoda sprejme nazaj v račun in sicer steklenice 10 vin komad in sodi 5 vin liter franco Straža-Toplice. Na zahtevo se pošljejo vzorci brezplačno!

„Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Gradišče št. 4

priporoča slavnim županstvom ter vsem e. kr. in drugim javnim uradom svojo

popolno zalogo uradnih tiskovin,

slavnim hranilnicam in posojilnicam se priporoča tudi v izvrševanje hranilnih knjižic; slavnim narodnim in drugim društvom v izvrševanje vabil, pravil, plakatov, diplom, ki jih izvršuje v navadnem ali v večbarvnem tisku najokusneje.

Postrežba točna in solidna.

Cene zmerne.

Podružnica v Celovcu

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Podružnica v Spljetu

Delniška glavica:

2.000.000 kron.

priporoča promese na komunalne srečke po K 15%, žrebanje 2. marca, glavni dobiček K 300.000.

promese na Tiske srečke à K 7, žrebanje 1. aprila, glavni dobiček K 180.000. Obe promesi skupaj le K 21.

obrestuje vloge na knjižice in na tekoči račun od dne vloge do dne vzdiga

po 4 1/2 %

Sprejema zglasila za subskripcijo deležev Hotel. družbe z o. z. Triglav po 500, 1000, 5000 in 10.000 K

Reservni fond:

200.000 kron.

Rentni davek plačuje banka sama.

Rentni davek plačuje banka sama.

Obrtna kreditna zadruga

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

priporoča zlasti obrtnikom pristop k tej zadrugi. Zadrugi namen je zlasti obrtnikom preskrbeti kolikor mogoče cen kredit. Vložne vloge obrestuje po 4 1/2 %

Uradne ure so vsak torek in petek od 11.—12. ure v Zadrugi zvezi, Miklošičeva ulica.

Svoji k svojim!

Kupujte samo pri narodnih tvrdkah! Trgovci, ne naročajte blaga pri protislovanskih tvrdkah!